

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/186/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010411
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3719010411.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudcom JUDr. Ivo Hlucháňom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. 09. 2020, v trestnej veci obžalovaného F. G., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom F. XXX/XX, X. B., prechodne bytom X. F. XXX, X. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. takto

rozhodol:

obžalovaný F. G., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom F. XXX/XX, X. B., t.č. prechodne bytom X. F. XXX, X. B.,

je vinný, že

napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/21/2018- 51 zo dňa 26.09.2018, právoplatným dňa 12.10.2018, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, hoci bol ako otec mal. dcéry E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky E. U., povinný prispievať na jej výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 11 P/195/2017-17 zo dňa 21.02.2018, právoplatného dňa 16.03.2018, sumou vo výške 50,- Eur, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa E. U., bytom X. B., F. XXX/XX, t.č. X. B., F. XXX/XX, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca marec 2018 úmyselne vyhýbal tým, že aj keď vykonával živnosť s predmetom podnikania prípravné práce k realizácii stavby a dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, vyživovaciu povinnosť si neplnil, následne od 04.10.2018 pozastavil prevádzkovanie živnosti, po čom sa nikde riadne nezamestnal, na úrade práce sa ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval, a napriek tomu, že pracoval iba brigádnicky na rôznych miestach a tiež aj na základe dohody o vykonaní práce v spoločnostiach P. X. B. a A. Q. X. B. - F., na výživu svojho dieťaťa v X. B. a ani na inom mieste pravidelne a v plnej výške neprispieval, čím mu za obdobie od marca 2018 do augusta 2020 vrátane vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1.500,- Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a to závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák., a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák., písm. c) Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa odsúdený pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný v rámci prípravného konania sa k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal.

Súd vykonal dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne E. U., oboznámením sa osobnými a majetkovými pomermi obžalovaného, správami na obžalovaného, pracovnými hodnoteniami, rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/21/2018-51, ako aj rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/195/2017-17 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné:

Obžalovaný sa k páchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu doznal, uviedol, že výživné v podstate až do dňa pojednávania neplatil, pričom dôvod prečo výživné neplatil zdôvodnil tým, že mal finančné problémy, dokonca prišiel o byt, prespával u kamarátov a nemal stabilnú prácu. Mal sám so sebou existenčné problémy, a celá vec ho mrzí. Na otázku prokurátorky potvrdil, že pracoval rôzne brigádnicke, napriek tomu však výživné neplatil. Uviedol, že s dieťaťom sa pravidelne stretáva, snaží sa mu kúpiť nejaké veci, drobnosti, oblečenie a podobne. Na Úrade práce, soc. vecí a rodiny sa neevidoval, nakoľko podľa vlastných slov to považoval za zbytočné. Potvrdil tvrdenie matky, že výživné riadne neplatil za celé obdobie, ktoré mu je obžalobou kladené za vinu a taktiež neplatil výživné ani po tom, čo bola podaná obžaloba od decembra 2019 do augusta 2020 a dlh predstavuje čiastku 1.500,- Eur.

Zároveň na pojednávaní konanom dňa 04. 08. 2020 uviedol, že má sľúbené finančné prostriedky od vedúceho a snažil by sa výživné zaplatiť. Súd mu poskytol možnosť, avšak výživné s odôvodnením, že sa mu nepodarilo túto čiastku zadovážiť nezaplatil.

Svedkyňa E. U. uviedla, že obžalovaný jej výživné v podstate, ihneď ako bolo určené riadne neplatil, resp. vôbec neplatil, dal jej len prídavky na dieťa. S dieťaťom sa stretáva, podľa jej vedomostí dieťaťu aj kúpil nejaké veci na oblečenie, tieto veci má však otec u seba a dieťa tie veci nosí, keď je u otca. V žiadnom prípade však takéto konanie zo strany obžalovaného nepovažuje za hradenie výživného. Potvrdila dlh na výživnom ako bol určený. Ďalej podotkla, že podľa jej názoru sa otec správa nezodpovedne, viackrát ho videla ona alebo jej priatelia pod vplyvom alkoholu. Takže si myslí, že finančné prostriedky, aj keď má minie iným spôsobom. Ona je poberateľkou náhradného výživného, neplatenie výživného zo strany otca nemalo trvalo nepriaznivé následky na dieťa.

Z rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 11P/195/2017-17 mal súd za preukázané, že medzi rodičmi bola rozsudkom schválená dohoda na základe, ktorej dohody sa otec zaviazal prispievať výživným na maloletú E. po 50,- Eur mesačne k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 16. 03. 2018 s tým, že vyživovacia povinnosť začala od 01. 03. 2018.

Podľa potvrdenia Úrad práce, soc. vecí a rodiny mal súd za preukázané, že obžalovaný počas kritického obdobia kedy výživné neplatil nebol na ich úrade evidovaný.

Z firmy P. Q., X. B. mal súd za preukázané, že obžalovaný pracoval v ich firme od 15. 04. 2019 - 26. 04. 2019 za čo mu bolo vyplatené 227,34 Eur. Pracovný pomer bol len na uvedenú dobu.

Súd mal za preukázané ďalším potvrdením od firmy A., Q., X. B., že obžalovaný od 12. 08. 2019 bol zamestnaný v uvedenej firme, nemal žiadnu pracovnú disciplínu, nakoľko do roboty ani nenastúpil, boli s ním problémy pod vplyvom alkoholu napadol spolupracovníka.

Obžalovaný podľa odpisu z registra trestov bol celkovo doposiaľ 4krát trestaný. Z rozsudku Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T/21/2018 mal súd za preukázané, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť ešte k ďalšiemu dieťaťu maloletej K. po 33,19 Eur, pričom vyživovaciu povinnosť si neplnil za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom 18 mesiacov a zároveň bola uložená povinnosť zameškané výživné v skúšobnej dobe zaplatiť. Uvedený rozsudok bol zo dňa 26. 09. 2018 a nadobudol právoplatnosť 12. 10. 2018.

V mieste bydliska bližšie hodnotený nie je. Mal priestupky za drobné ublíženie na zdraví a porušovanie občianskeho spolunažívania.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd nemal pochyb čo do zistenia skutkového stavu a mal jednoznačne za preukázané, že vina obžalovaného bola preukázaná, jednak samotným doznamím obžalovaného, ako aj ostatnými dôkazmi. Na základe týchto skutočností potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako naplnenie skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. teda trestnej činnosti sa dopúšťal dlhšiu dobu a ako aj podľa písm. c) k § 207 ods. 3 Tr. zák. teda, že trestnému činu sa dopúšťal napriek tomu, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, pričom súd vychádzal zo skutočnosti, že bol odsúdený Okresným súdom Zvolen sp. zn. 3T/21/2018-51 dňa 26. 09. 2018, teda najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, pričom trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania a bol v predchádzajúcich 24. mesiacoch odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 písm. l) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l), teda, že sa doznal k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval. Takže pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam bol 1:0.

Pri ukladaní trestu súd dbá na to, aby bol trest popri zákonnosti aj spravodlivý a vzhľadom na celkovú osobnosť obžalovaného, možnosť jeho nápravy, pohnútku, mieru zavinenia, súd dospel k záveru, s prihliadnutím na doterajší spôsob života obžalovaného, keď ani predošlé odsúdenie na podmienený trest odňatia slobody ho nepoučilo a neodradilo od páchania ďalšej trestnej činnosti a preukázané naplnenie skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., keď zákon za uvedený prečin ukladá trest odňatia slobody v trvaní 1 až 5 rokov, že na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného je potrebné uložiť mu nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a to vo výške 12 (slovom: dvanásť) mesiacov, ktorým druhom trestu a jeho výmerou bude splnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák..

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol, tak ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokolvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).